

A.K.

Πολύ σημαντική ήταν η χτεσινή **6η του Δεκέμβρη. 14η επέτειος** απ' τη δολοφονία του **Αλ. Γρηγορόπουλου**, με μία νέα απόπειρα (για την ώρα) δολοφονίας να βαραίνει τις καρδιές όλων, χιλιάδες νέοι το πρωί και ακόμα περισσότεροι το απόγευμα πλημμύρισαν τους δρόμους της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης και άλλων πόλεων. Μεγάλες πορείες δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων, ύψωσαν ένα μεγάλο τοίχο καταγγελίας της **κρατικής-αστυνομικής βίας** και της κυβέρνησης της **ΝΔ** που την προμοδοτεί και την συγκαλύπτει, γράφοντας μια σημαντική σελίδα αγώνα για τα **δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες**, αλληλεγγύης, ανθρωπιάς, απέναντι στον απίστευτο ρατσισμό με τον οποίο τα **ΜΜΕ** πάνε να "θάψουν" τη δολοφονική επίθεση.

Είναι μάλιστα χαρακτηριστικό ότι η χτεσινή πολύ μεγάλη απογευματινή κινητοποίηση έγινε χωρίς το ΚΚΕ, και ακόμα περισσότερο τον ΣΥΡΙΖΑ, ενώ αναιμικά ήταν τα μπλοκ του ΜΕΡΑ25. Πρόκειται λοιπόν για έναν ολόκληρο κόσμο που (πέρα απ τα μαζικά μπλοκ της αναρχίας /αυτονομίας), μάχεται και αναζητά αριστερά/ αντικαπιταλιστικά και αφήνει παρακαταθήκες για μια νέα άνοδο του κινήματος, για την ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής /επαναστατικής αριστεράς.

Θλιβερή εξαίρεση στα παραπάνω αποτέλεσε η άθλια πρακτική του διαγκωνισμού για την "πρώτη αλυσίδα" που κατέληξε σε άγριο ξύλο(!!) ανάμεσα στις δυνάμεις της **ΑΡΑΣ** και της **ΑΡΙΣ** το πρωί, κατά τη φοιτητική κινητοποίηση. Τα επαναλαμβανόμενα επεισόδια ωμής βίας ανάμεσα σε αυτές τις δύο δυνάμεις, δείχνουν ότι έχουν κατακυλήσει σε μια κατάσταση ανεπίστρεπτου εκφυλισμού και παρακμής, που καμιά σχέση δεν έχει με τις πρακτικές και τις αρχές που θέλει να πρεσβεύει η αριστερά.

Οργανώσεις, που δεν διστάζουν να επιλύσουν αντιπαραθέσεις με ξύλο σε μια πορεία για το αν θα έχουν 5 ή 10 άτομα στην πρώτη αλυσίδα, και μάλιστα την ημέρα της δολοφονίας του Αλ. Γρηγορόπουλου, καταλήγοντας να γίνουν είδηση στον **ΣΚΑΪ**, υπονομεύουν την επιτυχία των κινητοποιήσεων, συκοφαντούν το κίνημα και αποδιώχνουν από αυτό πολύτιμες δυνάμεις.

Οι άλλες οργανώσεις της αριστεράς (το ΣΕΚ, το Κ -ΣΧΕΔΙΟ, η ΑΡΑΝ, η ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ κλπ), που τα μέλη τους στα πηγαδάκια λένε “πότε θα απαλλαγούμε από αυτούς τους κανιβαλισμούς”, θα βγουν άραγε να διαφοροποιηθούν και να καταγγείλουν αυτά τα επεισόδια; Ή θα τα “βάλουν κάτω απ το χαλί”, στο όνομα της “ενότητας” και των συνεργασιών που, προφανώς, με αυτούς τους όρους, δεν οδηγούν πουθενά και απλά καθιστούν όποιον συμπλέει με τέτοιες πρακτικές, συνυπεύθυνο; Η ενότητα αρχών στους κοινούς ανατρεπτικούς αγώνες, προϋποθέτει εργατικό πολιτισμό και σταθερό μέτωπο με τον εκφυλισμό αλλά και την ανοχή σε αυτόν.